

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 89.247 van 11 augustus 2000
in de zaak A. 81.579/X-8597.**

In zake : 1. Eugène JANSSEN,
2. Lydia KIPS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. COLPAERT,
kantoor houdende te 9100 SINT-NIKLAAS,
Truweelstraat 147

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Eugène JANSSEN en Lydia KIPS op 16 december 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 14 oktober 1998 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 19 februari 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij hen de vergunning wordt verleend voor het bouwen van een winkelruimte en appartementen op een perceel gelegen aan de IJzerhand te Beveren, kadastraal bekend sectie B, nr. 423c, anderdeels, vernietiging van voornoemde beslissing van de bestendige deputatie;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 28 april 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 juni 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
K. D'HONDT die, loco Advocaat J. COLPAERT verschijnt
voor verzoekers, en van Advocaat F. BAERT die, loco
Advocaat P. LEFRANC verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekende partijen op
18 juni 1997 bij het college van burgemeester en
schepenen van de gemeente Beveren een bouwaanvraag
hebben ingediend voor het oprichten van een winkelruimte
en appartementen op een perceel gelegen aan de IJzerhand
te Beveren, kadastraal bekend sectie B, nr. 423c; dat
het ontwerp een gebouw in gesloten bebouwing betreft,
bestaande uit drie bouwlagen met een plat dak, met op
het gelijkvloers een winkelruimte en op elk der verdie-
pingen een appartement; dat het gebouw een gevelbreedte
heeft van 9,75 m, een diepte van 20 m op het gelijk-
vloers en 15 m op de verdiepingen, en een kroonlijst-
hoogte van 9,10 m; dat tijdens het openbaar onderzoek
twee bezwaarschriften werden ingediend; dat de aanpalen-

de eigenaar links bezwaar heeft ingediend omdat zijn apotheek slechts een bouwdiepte heeft van 8,40 m en daardoor lichtverlies wordt geleden in de achterbouw en de slaapkamers; dat een mede-eigenaar van de rechtsaanpalende woning bezwaar heeft ingediend tegen de bouwdiepte op de verdieping, eveneens wegens vrees voor lichtverlies; dat het college van burgemeester en schepenen de bezwaren heeft verworpen om reden dat het bouwperceel is gelegen binnen het ontwerp bijzonder plan van aanleg "Bankwegel" dat voor de betrokken straatwand een volume van drie bouwlagen met plat dak en 15 m op de verdieping voorziet, dat sinds 1982 het ontwerp als richtinggevend wordt gehanteerd, en die tendens tot verstedelijking van de binnenkern door het Structuurplan Vlaanderen zelf formeel tot streefdoel wordt gesteld, dat binnen een straal van 50 m reeds 9 gebouwen met dergelijk volume zijn opgetrokken, waarvan minstens 6 met een bouwdiepte van 15 m (of meer), en dat de apotheek "De Volksmacht" in 1985 de twee bestaande kleinere woningen verbouwd heeft, waarbij het hoofdbouw op de verdieping structureel behouden bleef, vanwaar de beperkte bouwdiepte van 8,40 m; dat het college van burgemeester en schepenen bij besluit van 3 november 1997 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, luidend als volgt :

"ONGUNSTIG.

Het perceel is volgens de planologische voorzieningen van het bij K.B. dd. 7.11.78 vastgesteld gewestplan St. Niklaas-Lokeren gelegen in een woongebied waarvoor art. 5.1.0. en 6 van het K.B. 28.12.1972 van toepassing zijn.

De aanvraag betreft het bouwen van een winkel en 2 appartementen en is aldus in overeenstemming met de bovenvermelde bepalingen.

Gelet op het feit dat naar aanleiding van onderhavige bouwaanvraag een openbaar onderzoek werd gehouden;

Gelet op de ingediende bezwaren van zowel de linker als de rechter aanpalende eigenaar;

Overwegende dat beide bezwaarschriften handelen enerzijds over de bouwdiepte van 15 m op de

verdiepingen en anderzijds over de vrees voor lichtverlies;

Overwegende dat de aanpalende woningen een geringe bouwdiepte hebben op de verdieping;

Overwegende dat de voorgestelde bouwdiepte van 15 m op de verdieping stedenbouwkundig niet aanvaardbaar is;

Overwegende dat de vrees van de aanpalende voor lichtverlies gegrond is;

Besluit: ongunstig.

Een voorstel waarbij de bouwdiepte op de verdieping tot 12 m wordt beperkt kan eventueel in overweging worden gewonnen.";

dat verzoekers op 8 december 1997 beroep hebben ingesteld tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen; dat de bestendige deputatie bij besluit van 19 februari 1998 het beroep voorwaardelijk heeft ingewilligd, onder meer op grond van de overwegingen :

"dat rechts de bouwdiepte op de verdieping tot 13,60 m reikt, hetgeen slechts 1,40 m minder is dan in het onderhavig ontwerp voorgesteld;

dat, gelet op de door het schepencollege gevolgde tendens om het ontwerp-bpa 'Bankwegel' als richtinggevend te beschouwen, alsook gelet op het plaatselijk onderzoek, het ontwerp vatbaar is voor goedkeuring, evenwel op voorwaarde dat het plat dak boven het gelijkvloerse gedeelte en gelegen buiten de 15 m bouwdiepte niet als toegankelijk terras wordt ingericht, alsook dat het terras op de 2de verdieping, dat gedeeltelijk buiten de 15 m bouwdiepte is voorzien (max.0,59 m) en aldaar in strijd is met het burgerlijk wetboek (rechte zichten op minder dan 1,90 m van de erfgrens) volledig gesitueerd blijft binnen de 15 m bouwdiepte;

dat onder deze voorwaarde het beroep vatbaar is voor inwilliging.";

dat de gemachtigde ambtenaar op 31 maart 1998 beroep heeft ingesteld tegen voormelde beslissing van de bestendige deputatie bij de Vlaamse regering; dat de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bij het bestreden besluit van 14 oktober 1998 het beroep van de gemachtigde ambtenaar heeft ingewilligd en de beslissing van 19 februari 1998

van de bestendige deputatie heeft vernietigd op grond van volgende motieven :

"Overwegende dat het ontwerp - bijzonder plan van aanleg 'Bankwegel' thans nog niet als toetsingsgrond kan gelden omdat het nog altijd geen enkele rechtskracht heeft, dat aldus eerder de onmiddellijke omgeving van primordiaal belang is bij de beoordeling van onderhavige aanvraag.

Overwegende dat de linksaanpalende constructie een bouwdiepte vertoont van 8.40 m, zoals reeds geformuleerd, dat de rechtsaanpalende woning een bouwdiepte heeft van 13.60 m op de verdieping; dat de bestaande aanpalende gebouwen een afgewerkt stedenbouwkundig gegeven zijn; dat zich links een apotheek met woonst bevindt, met twee bouwlagen onder zadeldak; dat het daaropvolgende gebouw dezelfde configuratie vertoont; dat rechts een woning met twee bouwlagen onder plat dak is gelegen; dat daaropvolgend een woning één bouwlaag onder zadeldak vertoont; dat de aanvraag van deze configuratie minifest afwijkt; dat door de beoogde constructie met drie bouwlagen en plat dak een discrepantie wordt teweeggebracht met de ter plaatse uitgebouwde gevelwand in de straat; dat een deel van de beide zijgevels van het gevraagde gebouw blind zijn; dat deze het straatbeeld aldaar verstoren; dat de beoogde bouwdiepte van 15 m op de verdiepingen uitsteekt tegenover de bestaande bouwdieptes van de aanpalende gebouwen; dat om voornoemde redenen deze constructie zich niet integreert binnen het bestaand stedenbouwkundig gegeven en aldus de goede ruimtelijke ordening van de plaats in het gedrang brengt; dat geen vergunning kan worden verleend; dat het beroep van de gemachtigde ambtenaar dient te worden ingewilligd;"

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft,

verzoekers in een eerste middel de schending aanvoeren van artikel 53, § 3, eerste lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij in de uiteenzetting van het middel aanvoeren dat de bestreden beslissing ingaat tegen de goede ruimtelijke ordening en de weigering niet afdoende motiveert door te stellen dat het ontwerp bijzonder plan van aanleg geen rechtskracht heeft en dus niet als toetsingsgrond kan gelden zodat de de onmiddellijke omgeving als toetsingselement dient te worden aangewend, en vervolgens te oordelen dat het ontwerp de goede ruimtelijke ordening in het gedrang brengt aangezien de onmiddellijk naastliggende gebouwen geen drie bouwlagen vertonen zodat de beide zijgevels van het ontworpen gebouw blind zouden zijn, terwijl uit de feiten blijkt dat omzeggens alle recente gebouwen in de straat IJzerhand drie bouwlagen met een plat dak vertonen en soms blinde zijgevels (nl. wanneer het gaat om oudere aanpalende gebouwen), en terwijl het ontwerp bijzonder plan van aanleg dat het concept van drie bouwlagen met plat dak hanteert blijkens rechtspraak en rechtsleer als leidraad kan dienen bij de beoordeling van een bouwaanvraag en in casu door het college sinds 1982 als concept wordt gehanteerd teneinde op termijn tot een eenvormige ruimtelijke ordening te komen, en dat de bestreden beslissing deze ruimtelijke ordeningspolitiek na 15 jaar volledig zou omgooien zodat terug moet getoetst worden aan de oudste gebouwen, en zelfs indien deze redenering wordt gevolgd het probleem van de blinde zijgevels niet wordt opgelost vermits het ontwerp links paalt aan een apotheek met woonst met twee bouwlagen en een zadeldak, en rechts aan een woning met twee bouwlagen en plat dak, zodat er steeds langs één kant een blinde zijgevel zal zijn;

Overwegende dat verzoekers in een tweede middel de schending aanvoeren van het gelijkheidsbeginsel als algemeen rechtsbeginsel dat o.a. is neergeschreven in artikel 10 van de Grondwet en van het objectiviteitscriterium; dat zij in de uiteenzetting van het middel aanvoeren dat de bestreden beslissing ten onrechte, en met schending van het gelijkheidsbeginsel, aan hen de voorgenomen constructie met drie bouwlagen en een plat dak ontzegt, terwijl anderen in de onmiddellijke omgeving gedurende vijftien jaar wel volgens dat concept hebben kunnen bouwen, waarbij zij verwijzen naar het door hen neergelegde fotodossier waaruit blijkt dat in de omgeving tal van gebouwen met drie bouwlagen en plat dak zijn opgericht tussen oudere woningen met andere configuratie, en naar het gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen dat erop wijst dat binnen een straal van 50 m 9 gebouwen met drie bouwlagen en plat dak zijn opgetrokken waarvan minstens 6 met een bouwdiepte van 15 m of meer, en naar het concept van het bijzonder plan van aanleg "Bankwegel", en dat alzo ook het objectiviteitscriterium wordt geschonden dat bepaalt dat gelijke feitelijke situaties op dezelfde wijze dienen te worden behandeld;

Overwegende dat verzoekers in een derde middel de schending aanvoeren van het redelijkheidsbeginsel, waarbij zij zich beperken tot een verwijzing naar de toelichting bij de eerste twee middelen, en stellen dat het gebrek aan ernstige, afdoende en aanvaardbare motivering, de onterechtheid van de redenering en de schending van het gelijkheidsbeginsel, meteen ook een schending van het redelijkheidsbeginsel vormt;

Overwegende dat verzoekers een vierde middel afleiden uit machtsoverschrijding wegens "dwaling in feite, minstens onjuiste beoordeling van de feiten"; dat zij in de uiteenzetting van het middel aanvoeren dat

de bestreden beslissing geen of onvoldoende rekening houdt met een aantal essentiële feitelijke omstandigheden en melding maakt van onjuiste feitelijke gegevens, waarbij zij verwijzen naar het feit dat verwezen wordt naar het bezwaar van de eigenaar van de linksaanpalende apotheek die lichtverlies in de achterbouw en slaapkamers vreest, terwijl deze uitdrukkelijk afstand deed van zijn bezwaar en verklaarde geen bezwaar te hebben tegen de inplanting en er in ieder geval geen sprake kan zijn van lichtverlies in de slaapkamers die zich blijkens de plannen aan de voorzijde bevinden, en naar het feit dat, wat betreft het rechtsaanpalend gebouw, geen rekening wordt gehouden met de bouwdiepte van 13,60 m op de verdieping hetzij slechts 1,40 m minder dan de geweigerde constructie, dat in de achtergevel van dat gebouw geen ramen zijn en dat het bezwaarschrift ingediend door één van de drie medeëigenaars verzoekers enkel bij wijze van wraak wil treffen omwille van een dispuut tussen de medeëigenaars, waaronder tweede verzoekster, over de vereffening van de nalatenschap van haar ouders;

Overwegende dat voormelde vier middelen samenhangend zijn; dat zij hierna samen worden onderzocht;

Overwegende dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze afdoende moeten zijn; dat artikel 6 van dezelfde wet bepaalt dat deze "slechts van toepassing is op de bijzondere regelingen waarbij de uitdruk-

kelijke motivering van bepaalde bestuurshandelingen is voorgeschreven, in zoverre deze regelingen minder strenge verplichtingen opleggen dan die bepaald in de vorige artikelen"; dat uit een en ander volgt dat op het stuk van de motiveringsverplichting de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen een wet van suppletoire aard is;

Overwegende dat artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, aan de bestendige deputatie en aan de Vlaamse regering, wanneer zij in beroep uitspraak doen over bouw- en verkavelingsaanvragen, een motiveringsverplichting oplegt die niet minder streng is dan deze voorgeschreven door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat deze beslissingen derhalve niet onder de toepassing vallen van laatstgenoemde wet;

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat de ingeroepen schending van de motiveringsverplichting geacht moet worden te zijn afgeleid enkel uit de schending van artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996;

Overwegende dat de bestendige deputatie en de Vlaamse regering, wanneer zij op grond van artikel 53, § 3, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, in beroep uitspraak doen over een bouw- of verkavelingsaanvraag, optreden, niet als administratief rechtscollege, maar als orgaan van het actief bestuur; dat hieruit volgt dat zij, om te voldoen aan de hun opgelegde motiveringsverplichting, er niet toe gehouden zijn al de in het beroep aangevoerde argumenten te beantwoorden; dat het volstaat dat zij in de beslissing duidelijk aangeven door welke, met de goede plaat-

selijke aanleg verband houdende redenen, zij is verantwoord;

Overwegende dat de Raad van State niet bevoegd is om zijn beoordeling van de eisen van de plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat hij in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht enkel bevoegd is na te gaan of de bevoegde overheid bij het verlenen of weigeren van een vergunning is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot het bestreden besluit is kunnen komen;

Overwegende dat het bestreden besluit is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat kwestieuze grond niet gelegen is binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling; dat wegens het ontbreken van enig gedetailleerd orderingsplan de vergunningverlenende overheid de voorliggende vraag dient te evalueren aan de hand van de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het vigerend gewestplan;
(...)

Overwegende dat het ontwerp - bijzonder plan van aanleg 'Bankwegel' thans nog niet als toetsingsgrond kan gelden omdat het nog altijd geen enkele rechtskracht heeft, dat aldus eerder de onmiddellijke omgeving van primordiaal belang is bij de beoordeling van onderhavige aanvraag.

Overwegende dat de linksaanpalende constructie een bouwdiepte vertoont van 8.40 m, zoals reeds geformuleerd, dat de rechtsaanpalende woning een bouwdiepte heeft van 13.60 m op de verdieping; dat de bestaande aanpalende gebouwen een afgewerkt stedenbouwkundig gegeven zijn; dat zich links een apotheek met woonst bevindt, met twee bouwlagen onder zadeldak; dat het daaropvolgende gebouw dezelfde configuratie vertoont; dat rechts een woning met twee bouwlagen onder plat dak is gelegen; dat daaropvolgend een woning één bouwlaag onder zadeldak vertoont; dat de aanvraag van deze configuratie manifest afwijkt; dat door de beoogde constructie met drie

bouwlagen en plat dak een discrepantie wordt teweeggebracht met de ter plaatse uitgebouwde gevelwand in de straat; dat een deel van de beide zijgevels van het gevraagde gebouw blind zijn; dat deze het straatbeeld aldaar verstoren; dat de beoogde bouwdiepte van 15 m op de verdiepingen uitsteekt tegenover de bestaande bouwdieptes van de aanpalende gebouwen; dat om voornoemde redenen deze constructie zich niet integreert binnen het bestaand stedenbouwkundig gegeven en aldus de goede ruimtelijke ordening van de plaats in het gedrang brengt; dat geen vergunning kan worden verleend; dat het beroep van de gemachtigde ambtenaar dient te worden ingewilligd;"

Overwegende dat verzoekende partijen niet betwisten dat, zoals in het bestreden besluit overwogen, voor het gebied waarin het betrokken bouwperceel is gelegen geen goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een behoorlijk vergunde niet vervallen verkavelingsvergunning bestaat, zodat de overheid de aanvraag dient te beoordelen aan de hand van de gebruikelijke inzichten en noden betreffende de aanleg van de plaats, op grond van de in artikel 5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalde voorschriften betreffende "woongebieden"; dat er evenmin betwisting over bestaat dat het ontwerp bijzonder plan van aanleg "Bankwegel" nog niet door de Vlaamse regering is goedgekeurd, en derhalve geen bindende kracht bezit, maar enkel als richtinggevend bij de beoordeling van de bouwaanvraag kan worden gehanteerd; dat er aldus kan van worden afgeweken bij de beoordeling van de verenigbaarheid van het ontworpen bouwwerk met de onmiddellijke omgeving; dat deze onmiddellijke omgeving, met name de rechtsaanpalende woning en de zich links bevindende apotheek en daaropvolgende gebouw, in het bestreden besluit concreet wordt omschreven, en wordt vastgesteld dat de bouwaanvraag van de configuratie van deze gebouwen "manifest afwijkt" om de vermelde redenen, en concludeert dat de ontworpen constructie zich niet integreert binnen het bestaand stedenbouwkundig gegeven en aldus de goede ruimtelijke

ordering van de plaats in het gedrang brengt; dat deze beschrijving in het bestreden besluit van de onmiddellijke omgeving door verzoekers niet wordt betwist; dat overigens de door hen neergelegde fotoreportage geen duidelijke foto's van de bouwplaats en de aanpalende gebouwen bevat, en "plan 2 : snedes, gevels, terreinprofielen, situatieplan, inplantingsplan" de feitelijke vaststellingen in de motivering van het bestreden besluit lijken te bevestigen; dat hun betoog dat er binnen een straal van 50 m 9 gebouwen met drie bouwlagen en een plat dak werden vergund waarvan minstens 6 met een bouwdiepte van 15 m of meer, op het eerste gezicht niet tot gevolg heeft dat de vergunningverlenende overheid de stedenbouwkundige toestand van de onmiddellijke omgeving niet in haar beoordeling mag betrekken en daaruit concluderen dat een bouwwerk dat hiervan "manifest afwijkt" zich niet integreert in het bestaand stedenbouwkundig gegeven en aldus de goede ordering van de plaats in het gedrang brengt; dat verzoekers op het eerste gezicht niet aantonen dat de bestreden beslissing niet afdoende motiveert waarom de aanvraag strijdig is met de goede plaatselijke ordering of berust op onvolledige of onjuiste of onvolledige feitelijke gegevens; dat het gelijkheidsbeginsel evenmin geschonden lijkt alleen reeds omdat de door verzoekers bijgebrachte gegevens en fotoreportage niet aantonen dat de vergunningen die werden verleend voor gebouwen met drie bouwlagen en een plat dak en een bouwdiepte van 15 m op de verdieping volledig vergelijkbare gevallen betreffen, d.w.z. gebouwen ingeplant in eenzelfde configuratie als het ontworpen bouwwerk; dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat er op het eerste gezicht ook geen sprake kan zijn van een schending van het redelijkheidsbeginsel; dat de omstandigheid dat de eigenaar van de naastliggende apotheek uitdrukkelijk afstand zou hebben gedaan van zijn bezwaar tegen de bouwvergunning niet dienend lijkt, aangezien niet blijkt dat dit bezwaar een weigeringsmotief van het bestreden besluit vormt; dat

uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de middelen, samengenomen, niet ernstig zijn;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf augustus tweeduizend, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BOVIN.